

خداوند دوست دارد با حُسنِ ظنّ به او در محضرش باشیم

شماره پرسش: ۱۴۹۴۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱۱/۲۷ ۰۳:۱۶:۲۶

متن پرسش

سلام استاد عزیز: الحمدلله که قریب به یک سال مباحث شما را دنبال نمودم اخیراً یک ذهنیتی بنده را مشغول نموده مبنی بر این که ما انسان ها باید بندگی نماییم و تسلیم مقدرات الهی باشیم، حال که در آستانه کنکور ارشد می باشم و در حال تلاش می باشم از دیروز تا به الان این نگرش ذهنم را مشغول نموده که اگر بعد از دو سال تلاش مجدداً موفق نگردیدم چه می شود؟! به یک سرخوردگی دچار شدم یا گاهی فکر می کنم که اگر بعدها به فلان بیماری دچار بشم ان شاء الله تسلیم این تقدیر و خواسته الهی هستم! حال سوالاتی دارم: ۱. آیا تداعی کردن و پیش بینی نمودن حوادث تلخ و غیر متقربه در آینده صحیح هست؟ ۲. حسن ظن چه تاثیری در مقدرات و مشیت الهی دارد؟ ۳. به نظر حضرتعالی چرا در این مقطع یک ماه که بنده دارم با جدیت تلاش می کنم و این اهتمام برای خداست! چرا باید چنین تفکری به سراغ بنده بیایید؟ استاد خواهشا برای پاسخگویی به سوالاتم بنده را ارجاع به کتب مربوطه ندهید چون وقتم برای مطالعه پر شده!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- خیر. دنیا صاحب مهربانی دارد ۲- خداوند دوست دارد با حُسنِ ظنّ به او در محضرش باشیم و عموماً حسن ظنّ‌های ما را جواب می‌دهد ۳- شاید فرشته‌ای متذکر شده که صرفاً در راستای تکلیف عمل کنید و نتیجه را فرع آن بدانید. موفق باشید